

FILARMONICA OLTENIA
CRAIOVA

- VINERI -
26
- Iunie 2026 -
19:00

LEGACY SEASON

Închiderea Stagiunii 2025 - 2026

ORCHESTRA SIMFONICĂ A FILARMONICII OLTENIA

MIHNEA IGNAT
DIRIJOR

MIHAI DIACONESCU
pian

VERDI:

Uvertura operei
„Nabucco”

BEETHOVEN:

Concertul nr. 4

BRAHMS:

Simfonia nr. 2

SCAN ME

Filarmonica "Oltenia" Craiova

2026

Calea Unirii, nr. 16
Craiova, Dolj, România
Tel: 0251 414.698
secretariat@filarmonica-oltenia.ro

Filarmonica "Oltenia"
este o instituție publică
de concerte subvenționată
de Primăria Craiova
și Consiliul Local Municipal

Preturi bilete: 50 lei;
15 lei (elevi, studenți, pensionari)
Biletele se găsesc la agenția Filarmonicii Oltenia
și pe internet.ro
Relații la telefon: 0251.414.698

Parteneri media

SPONSORI

www.filarmonicaoltenia.ro

@filarmonicaolteniacraiova1947

filarmonicaolteniacraiova

olteniaphilharmonic

GRAFICĂ: DANIEL ENE

- VINERI -
26
- Iunie 2026 -
19:00

Închiderea Stagiunii 2025 - 2026

Giuseppe Verdi:

Uvertura operei „Nabucco”

(aprox. 8')

Ludwig van Beethoven:

Concertul nr. 4 în Sol major pentru pian și orchestră, op. 58

(aprox. 32')

- *Allegro moderato*
- *Andante con moto*
- *Rondo: Vivace*

Johannes Brahms:

Simfonia nr. 2 în Re major, op. 73

(aprox. 43')

- *Allegro non troppo*
- *Adagio non troppo*
- *Allegretto grazioso*
- *Allegro con spirito*

MIHNEA IGNAT

dirijor

MIHAI DIACONESCU

pian

**ORCHESTRA SIMFONICĂ
A FILARMONICII “OLTENIA”**

MIHNEA IGNAT

Născut la Craiova (România), Mihnea Ignat este unul dintre cei mai importanți dirijori români ai generației sale. În prezent este Dirijor Principal al Operei Naționale Române din Timișoara din anul 2020.

A fost Dirijor Principal al Filarmonicii din Sarajevo (Bosnia Herzegovina), Director Muzical al Orchestrei Simfonice din Elche (Spania) (2016–2025) și Dirijor Invitat Permanent al Operei Naționale din București între 2018–2020. De asemenea, a fost Director Muzical al Orchestrei Filarmonice a Universității din Alicante (Spania) timp de doisprezece ani (2005–2017) și Dirijor Asociat al Orchestrei Simfonice Naționale a Republicii Dominicane în stagiunea 2009/2010.

Din 2023, Mihnea Ignat predă la clasa de operă a prestigiosului conservator Escuela Superior de Música „Reina Sofía” din Madrid, fiind totodată, din 2025, cadru didactic asociat la Universitatea Națională de Muzică din București

Mihnea Ignat a colaborat și continuă să colaboreze ca dirijor invitat cu orchestre precum: Orchestra Simfonică Radio din Madrid, Orchestra Națională Simfonică a Irlandei (RTÉ NSO), Orchestra Filarmonicii „G. Enescu”, Orchestra Națională Radio din București, Orchestra de Cameră Radio din București, Filarmonica „Transilvania” din Cluj-Napoca, Orchestra Regală Simfonică din Sevilla (Spania), Filarmonica din Zagreb (Croatia), Filarmonica Toscanini din Parma (Italia),

Orchestra Simfonică Castilla și León (Spania), Orchestra din Granada (Spania), Filarmonica Regală a Galiciei din Santiago de Compostela (Spania), Orchestra Filarmonicii din Málaga (Spania), Orchestra din Extremadura (Spania), Orchestra Simfonică din Murcia (Spania), Orchestra Simfonică din Bilbao (Spania). De asemenea, este invitat constant al majorității orchestrelor simfonice și teatrelor de operă din România.

Mihnea Ignat a fost invitat să participe în cadrul unor prestigioase festivaluri

internaționale precum Festivalul Internațional „G. Enescu”, Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu, Bucharest Opera Festival, Festivalul Internațional „Serenadas” din Valencia (Spania) sau Festivalul Internațional de Muzică din Mazarrón (Spania).

Mihnea Ignat este și un apreciat dirijor de operă. Printre reperele recente care i-au consolidat reputația de dirijor de operă se numără premiera operei Otello de G. Verdi la Opera Națională din București (2018), în regia lui Giancarlo del Monaco, precum și noua producție a operei La Serva Padrona de G. B. Pergolesi (2021), în regia lui Silviu Purcărete la Opera Națională Română din Timișoara (2021).

Dirijează constant titluri de operă precum: Nabucco, Il Trovatore, Aida, La Traviata, Simon Boccanegra, Otello, Un ballo in maschera, Carmen, Rigoletto, Cavalleria Rusticana, Pagliacci, L'Elisir d'Amore, Madama Butterfly, La Bohème, Tosca, Nunta lui Figaro, Don Giovanni, Văduva veselă și altele.

Mihnea Ignat este deținătorul Premiului Orchestrei obținut în cadrul Concursului Internațional de Dirijat „Arturo Toscanini” care a avut loc la Parma (Italia) în 2018. În același an Mihnea Ignat a fost semifinalist al Concursurilor Internaționale de Dirijat „G. Solti” de la Frankfurt (Germania) și „D. Flick” de la Londra (Regatul Unit al Marii Britanii).

Mihnea Ignat a acompaniat pe scenă soliști de renume mondial precum Juan Diego Flórez, Andrei Ioniță, Jerome Lowenthal, John O'Connor, Ștefan Milenkovich, Ning Feng, Celine Byrne, Liviu Prunaru, Lina Tur Bonet, Renata Pokupic, Ilana Vered, Miguel Ángel Estrella, Viktor Derevianko, Alexandru Tomescu, Erzhhan Kulibaev și alții.

Fiind preocupat de formarea tinerilor muzicieni. Mihnea Ignat desfășoară o importantă activitate pedagogică în cadrul Universității

Naționale de Muzică din București dar și în cadrul prestigiosul conservator Escuela Superior de Música "Reina Sofia" din Madrid, Spania.

Mihnea Ignat a absolvit cursurile de dirijat orchestră la Universitatea Națională de Muzică din București cu calificative maxime, unde a studiat și compoziția. Este de asemenea doctor în muzică, titlu obținut în cadrul aceleiași universități, sub îndrumarea Prof. univ. dr. dr.h.c. mult. Valentina Sandu-Dediu, cu o cercetare doctorală asupra operei Otello de Verdi.

MIHAI DIACONESCU

Mihai Diaconescu (n. 1991, Craiova) a început să studieze pianul la vârsta de 4 ani. A absolvit cursurile Liceului de Arte „Marin Sorescu”, unde a avut-o ca mentor pe distinsa profesoară Mariana Ilie. A câștigat primul concurs de pian la vârsta de 7 ani, iar prima performanță notabilă în competițiile de interpretare a fost câștigarea Premiului I la Olimpiada Națională, la vârsta de 13 ani.

Din anul 2010 până în 2013 urmează cursurile Academiei „Gh. Dima” din Cluj-Napoca, sub îndrumarea prof. univ. dr. Csíky Boldizsár. Între 2013-2014 beneficiază de bursă Erasmus și a studiat la Academia „Sibelius” din Helsinki. Între 2014-2018 a urmat cursurile de master ale Academiei „Sibelius”, la clasa profesorului Erik T. Tawaststjerna.

Pe scena internațională a debutat la vârsta de 12 ani, când, în cadrul unui curs de măiestrie, a avut ocazia să cânte pe scena Kleinerkonzertsaal am Gasteig (Filarmonica din München). Va reveni aici peste doi ani (2006), cu un recital solo.

În decursul carierei, tânărul pianist a participat la numeroase cursuri de perfecționare cu personalități marcante ale lumii muzicale: Walter Krafft, Mihai Ungureanu, Csíky Boldizsár, Martin Hughes, Denis Pascal, Paavali Jumppanen, Mirabela Dina, Julia Mustonen, Richard Gode, Antti Siirala, Galina Eguizarova, Marta Gulyas, Pascal Gallois, Imai Nobuko, Felix Renggli, Mihaela Martin, Bjorn Lehmann, Axel Bauni, Krzysztof Jablonski, Jean-Jaques Kantorov, Martti Rautio, Teemu Kupiaine, Hui-Ying, Julia Mustonen, Thomas Hecht.

Mihai Diaconescu a obținut numeroase premii în cadrul concursurilor naționale și internaționale: Premiul al II-lea în cadrul

Concursului „Giovanni Pianisti” (Citta del Vasto, Italia); laureat în repetate rânduri al olimpiadelor naționale de interpretare (România); Premiul I la Concursul „Rovere d'Oro” (San Bartolomeo, Italia); Premiul I la Concursul „Liszt” (Cluj-Napoca, România). Este, de asemenea, semifinalist la concursurile internaționale „Nordic Competition” (Suedia) și „Ciorlionis Competition” (Lituania).

Din 2006, Mihai Diaconescu începe o activitate concertistică extrem de densă, iar la vârsta de 16 ani debutează ca solist, alături de orchestra Filarmonicii „Oltenia”, interpretând Concertul nr. 1 în Do major de Ludwig van

Beethoven.

Este invitat să cânte frecvent în Germania, Italia, Austria. Cu ocazia comemorării compozitorului Carl Filtsch, susține în 2007 un recital la Veneția, urmat de un recital de deschidere a Festivalului și Concursului „Carl Filtsch”. De altfel, activitatea concertistică acoperă deopotrivă scena românească și pe cea internațională: România (București, Craiova, Sibiu, Cluj, Brașov, Sinaia, Râmnicu Vâlcea, Sibiu), Germania (München, Dresda), Italia (Portofino, Veneția, Aosta, Como, Stressa, Montferrato, Mantova, Trieste), Austria (Viena), Armenia (Erevan), Polonia (Gdansk), Finlanda (Helsinki, Tampere, Turku), Rusia (Moscova), Ungaria (Budapesta), Bulgaria (Sofia).

Dintre sălile importante unde tânărul muzician a concertat, menționăm: Gasteig (München, Germania), unde a susținut o serie de recitaluri și concerte de muzică de cameră; Sala Argenta – Palacio de Festivales (Santander, Spania); Teatro Bibiena, (Mantova, Italia). De

asemenea, Mihai Diaconescu a susținut concerte în cadrul Festivalului „Carl Filtsch” (Sibiu, România); Festivalul „Liszt” (Cluj, România); „Festivalul Verdi” (Aosta, Italia); Festivalul „Encuentro Santander 2018” (Santander, Spania).

Pe 25 octombrie 2018, Mihai Diaconescu a fost unul dintre soliștii tradiționalului concert regal, concert care are loc în fiecare an în Sala Ateneului Român, alături de Camerata Regală.

Mihai Diaconescu a avut ocazia să colaboreze cu artiști renumiți precum Serghei Lomovsky (vioara a doua din cvartetul Borodin), Ludmila Kruskhova, Pascal Gallois, Cristina Anghelescu, Filip Papa. Ca solist, Mihai Diaconescu a susținut concerte cu orchestre din România, Bulgaria și Finlanda, sub bagheta unor maeștri precum Petre Sbârcea, I. Ionescu-Galați, Gheorghe Costin, Tiberiu Soare, Ovidiu Bălan, Alexandru Iosub, Mihail Agafița, Jaan Ots, Gian Luigi Zampieri, Cristian Sandu, Walter Attanasi.

GIUSEPPE VERDI (1813 - 1901)

Giuseppe Verdi a obținut un succes uimitor ca dramaturg muzical datorită abilității sale de a surprinde în muzică profunzimea psihologică a personajelor sale. A fost regele operei italiene în mare parte a secolului al XIX-lea și a avut premiera lucrărilor în toate orașele mari ale Italiei, precum și la Paris, Sankt Petersburg și Cairo. Atât de solicitat a fost încât a numit lunga perioadă în care a produs un flux constant de opere drept anii săi ca sclav pe galeră. A compus primul său mare succes, Nabucco, în timp ce jelea moartea prematură a primei sale soții și a celor doi copii mici și și-a exprimat toate dorințele emoționante în corul Va, pensiero, al israeliților exilați.

Născut dintr-o familie de țărani stoici și negustori rurali, Verdi a fost întotdeauna neconvențional, fără a fi rebel în mod deschis. Deși o parte din muzica sa cea mai încărcată emoțional implică personaje și scene religioase, ca să nu mai vorbim de marele său Requiem, el însuși nu a fost religios. După moartea primei sale soții, a trăit mulți ani în afara căsătoriei cu soprana Giuseppina Strepponi, căsătorindu-se cu ea mult mai târziu. Simpatia sa pentru acest stil de viață neconvențional se reflectă în portretizarea relației dintre Violetta și Alfredo în La traviata.

Spiritul independent a lui Verdi și atracția sa pentru intrigi sensibile din punct de vedere politic s-au lovit adesea de opoziția cenzorilor italieni, care au respins toate reprezentațiile scenice. Un ballo in maschera, scrisă inițial despre un incident real din viața regelui playboy Gustav al III-lea al Suediei, a trebuit să fie reinterpretată la Boston, despre un

guvernator colonial fictiv; iar Rigoletto, bazat pe o piesă a dramaturgului francez Victor Hugo despre regele François I, a trebuit să fie reinterpretat la Mantua, despre un duce fictiv.

Verdi a fost un susținător fervent al unei Italii unite. În 1861, în timp ce gărzile lui Garibaldi își croiau drum spre nord prin peninsula, „Viva Verdi (Vittorio Emanuele Re d'Italia)” a devenit un strigăt de mobilizare pentru patrioți în sprijinul regelui noii națiuni. Verdi însuși a servit ca deputat în primul parlament al țării, dar a considerat politica activă dezamăgitoare. Cu toate acestea, operele sale sunt pline de idealismul său social și politic, uneori ascuns, alteori extravagant de evident, cum ar fi în atacurile sale brutale asupra Bisericii și a intoleranței religioase din Don Carlos. Personal, nimic nu-i plăcea mai mult decât o viață liniștită și intimă alături de Giuseppina și un grup de prieteni apropiați și asociați în frumoașa sa vilă rurală din Sant'Agata, în regiunea Parma din Italia.

LUDWIG VAN BEETHOVEN (1770 - 1827)

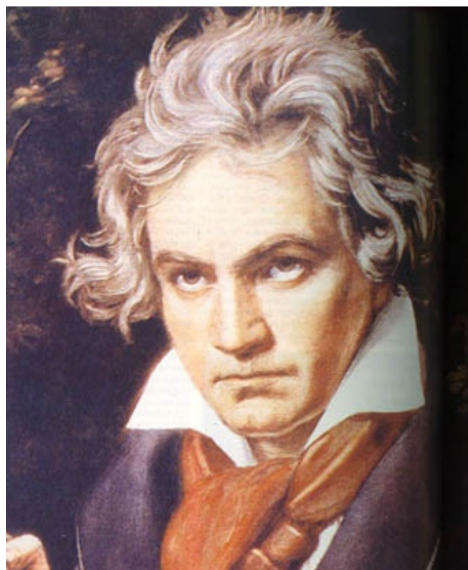
Considerat un maestru al simfoniei, Beethoven a lăsat și în genul concertant o serie de lucrări de referință: cele 5 concerte pentru pian, concertul pentru vioară, triplul concert pentru vioară, violoncel și pian și o piesă în care instrumentul său favorit deține un rol determinant (Fantezia pentru pian, cor și orchestră). Deși sunt opere de tinerețe, concertele beethoveniene denotă o maturitate deplină în gândire, o concepție clară ce tinde către simfonizarea întregului discurs muzical și o cunoaștere perfectă a posibilităților solistice și orchestrale. Noutatea adusă de Beethoven o reprezintă depășirea unui anumit cadru prestabilit de virtuozitate și de exprimare artistică, compozițiile fiind impregnate de un remarcabil suflu dramatic, văzute ca o continuare a marilor dezbateri simfonice.

Scriș în anul 1806, Concertul nr. 4 în Sol major pentru pian și orchestră, op. 58 impune o desfășurare sonoră în spiritul unei simfonii concertante, dialogul solist-ansamblu sugerând o alternanță timbrală, cu vaste opțiuni dezvoltătoare, continuitatea ideii poetice nefiind pusă nici un moment la îndoială.

O primă parte monumentală (Allegro moderato), dominată de caracterul epic al muzicii,

În Nabucco, îl putem vedea pe compozitor la începutul nepromițător al carierei sale. Era anul 1842. Primele sale două opere fuseseră eșecuri dezastruoase și jurase să nu mai scrie niciodată o notă. Impresarul Bartolomeo Merelli, însă, i-a prezentat tânărului Verdi libretul pentru Nabucco, pe care compozitorul l-a ignorat în mod evident. Când l-a parcurs în treacăt cinci luni mai târziu, a fost captivat.

Intriga lui Nabucco, din Cartea lui Daniel – cu adăugiri non-biblice semnificative – se referă la distrugerea Templului din Ierusalim în 586 î.Hr. de către regele Nebucadnețar (Nabucco), la pedeapsa sa divină prin nebulie și pocăință. Verdi surprinde elementele esențiale ale intrigii, caracterizând atât opresiunea babilonienilor, cât și lamentarea nostalgică a evreilor înrobiți, din Actul III, „Va, pensiero sull'ali dorate” (Zburaiți, gânduri, pe aripi de aur). Acest refren nu numai că a devenit un succes instantaneu, ci a devenit și „imnul” Risorgimento-ului (mișcarea pentru unificarea Italiei).

precede minunata mișcare lentă (Adagio) concisă, profundă, ce dorește să afirme delicat un anume contur psihologic al partidei pianului. Finalul (Rondo. Vivace) prezintă o elaborată formă de rondo cu elemente de sonată, structurată în jurul temei principale, expresie a bucuriei nestăvilite.

JOHANNES BRAHMS (1833 - 1897)

Simfonia nr. 2 în Re major, op. 73 adoptă cadrul formal cvadripartit al clasicilor vienezi, dar cele patru mișcări, prin conținutul lor, se succed ca secvențele unitare ale unui poem închinat frumuseților naturii. Caracterul bucolic al muzicii l-a determinat pe dirijorul Felix Weingartner s-o compare cu „un peisaj olandez în apus de soare”. Lucrarea a fost concepută de Brahms în decursul lunilor de vară ale anului 1877, petrecute în stațiunea Pörtlach din Carinthia austriacă. Unii comentatori, continuând paralelismul dintre creația simfonică a compozitorului și aceea a lui Beethoven, au caracterizat această simfonie drept „Pastorală” lui Brahms; contrazicând această ipoteză, simfonia nu prezintă un conținut programatic, iar autorul nu a dorit să redea imagini concrete prin efecte orchestrale de culoare sau printr-o armonie intens cromatizată, specifică celebrilor săi contemporani, Liszt și Wagner. Realizarea cea mai de seamă a simfoniei constă în forța evocatoare a melosului tematic și în valorificarea lui printr-o măiestrită conducere a vocilor instrumentale, în cadrul unei dinamici adecvate scopului urmărit. Prima audiere a avut loc la Viena (30 decembrie 1877), sub bagheta dirijorului Hans Richter, succesul răsunător pe care l-a obținut înlesnind popularizarea lucrării în toate centrele muzicale ale continentului.

Prima parte (*Allegro non troppo*) evidențiază o încheagată formă de sonată, bazată pe restrânse resurse tematice, care generează însă nenumărate momente de trăire poetică. Mai întâi apare o temă de intensă cantabilitate, conturată prin colaborarea diferitelor grupuri de instrumente, apoi este prezentată tema secundară, în expunerea plină de farmec a duetului violoncelle. Celelalte secțiuni formale (dezvoltare, repriză) sunt parcurse cu tendința vizibilă de esențializare, doar coda marcând generoase desfășurări cu rol concluziv.

Partea a doua (*Adagio non troppo*) reprezintă o îngândurată pagină simfonică, în care domină tonul elegiac al expresivelor idei melodice în ton minor. Fără a fi extrem de precis, conturul formal evidențiază o structură tripartită, după schema A-B-A. Două elemente tematice contribuie la crearea atmosferei părții lente: o

melodie melancolică expusă de violoncelle și contrapunctată de fagoturi (în secțiunile extreme) și o temă de un lirism concentrat, ce luminează temporar desfășurarea secțiunii intermediare.

Partea a treia imprimă un contrast caracterial față de tabloul precedent, prin aerul de bună dispoziție adus de un dans popular venețian. Într-o mișcare antrenantă (*Allegretto grazioso*, quasi *Andantino*), oboiul intonează melodia unui ländler, care joacă rolul temei principale în construcția formală de scherzo cu două trio-uri.

Finalul (*Allegro con spirito*) dezvăluie o atmosferă sărbătorească, celebrând înfrățirea omului cu natura; cele două teme ale formei de sonată nu prezintă deosebiri semnificative, fiind unite de același tip de abordare: impunător, festiv, exprimând o cuceritoare voioșie.

MIHNEA IGNAT

Born in Craiova (Romania), Mihnea Ignat is one of the most important Romanian conductors of his generation. He is currently the Principal Conductor of the Romanian National Opera in Timișoara, a position he has held since 2020.

He has served as Principal Conductor of the Sarajevo Philharmonic (Bosnia and Herzegovina), Music Director of the Elche Symphony Orchestra (Spain) (2016–2025), and Principal Guest Conductor of the Romanian National Opera in Bucharest between 2018 and 2020. He was also Music Director of the Alicante University Philharmonic Orchestra (Spain) for twelve years (2005–2017) and Associate Conductor of the National Symphony Orchestra of the Dominican Republic during the 2009/2010 season. Since 2023, Mihnea Ignat has been a professor of opera class at the renowned Escuela Superior de Música “Reina Sofía” in Madrid (Spain), and starting in 2025 he is an associate lecturer at the National University of Music in Bucharest.

Mihnea Ignat has collaborated and continues to collaborate as a guest conductor with orchestras such as: the Madrid Radio Symphony Orchestra, the National Symphony Orchestra of Ireland (RTÉ NSO), the “G. Enescu” Philharmonic Orchestra, the Romanian Radio National Orchestra in Bucharest, the Radio Chamber Orchestra in Bucharest, the “Transilvania” Philharmonic in Cluj-Napoca, the Royal Seville Symphony Orchestra (Spain), the Zagreb Philharmonic (Croatia), the Toscanini Philharmonic in Parma (Italy), the Castilla y León Symphony Orchestra (Spain), the Granada Orchestra (Spain), the Royal Galician Philharmonic in Santiago de Compostela (Spain), the Málaga Philharmonic Orchestra (Spain), the Extremadura Orchestra (Spain), the Murcia Symphony Orchestra (Spain), and the Bilbao Symphony Orchestra (Spain). He is also a frequent guest of most symphony orchestras and opera houses in Romania.

Mihnea Ignat has been invited to participate in prestigious international festivals such as the “G. Enescu” International Festival, the Sibiu International Theatre Festival, the Bucharest Opera Festival, the “Serenadas”

International Festival in Valencia (Spain), and the Mazarrón International Music Festival (Spain). He is also a highly regarded opera conductor. Among the recent milestones that have strengthened his reputation are the premiere of Verdi's *Otello* at the Romanian National Opera in Bucharest (2018), directed by Giancarlo del Monaco, and the new production of Pergolesi's *La Serva Padrona* (2021), directed by Silviu Purcărete at the Romanian National Opera in Timișoara.

He regularly conducts opera titles such as *Nabucco*, *Il Trovatore*, *Aida*, *La Traviata*, *Simon Boccanegra*, *Otello*, *Un ballo in maschera*, *Carmen*, *Rigoletto*, *Cavalleria Rusticana*, *Pagliacci*, *L'Elisir d'Amore*, *Madama Butterfly*, *La Bohème*, *Tosca*, *The Marriage of Figaro*, *Don Giovanni*, *The Merry Widow*, and others.

Mihnea Ignat is the recipient of the Orchestra Prize at the “Arturo Toscanini” International Conducting Competition held in Parma (Italy) in 2018. In the same year, he was a semifinalist in the “G. Solti” International Conducting Competition in Frankfurt (Germany) and the “D. Flick” International Conducting Competition in London (United Kingdom).

He has accompanied on stage world-renowned soloists such as Juan Diego Flórez, Andrei Ioniță, Jerome Lowenthal, John O'Connor, Stefan Milenkovich, Ning Feng, Celine Byrne, Liviu Prunaru, Lina Tur Bonet, Renata Pokupić, Ilana Vered, Miguel Ángel Estrella, Viktor Derevianko, Alexandru Tomescu, Erzhan Kulibaev, and others.

Dedicated to the training of young musicians, Mr. Ignat carries out important pedagogical work at the National University of Music in Bucharest as well as at the prestigious Escuela Superior de Música “Reina Sofía” in Madrid, Spain.

Mihnea Ignat graduated with top marks in orchestral conducting from the National University of Music in Bucharest, where he also studied composition. He also holds a PhD in music from the same institution, earned under the supervision of Prof. Dr. Dr. h.c. mult. Valentina Sandu-Dediu, with a doctoral thesis focused on Verdi's opera *Otello*.

MIHAI DIACONESCU

Mihai Diaconescu (b. 1991, Craiova) began studying piano at the age of four. He graduated from the “Marin Sorescu” Arts High School, where he was mentored by the distinguished professor Mariana Ilie. He won his first piano competition at the age of seven, and his first notable performance achievement was winning First Prize at the National Olympiad at the age of thirteen.

From 2010 to 2013, he studied at the “Gheorghe Dima” Academy in Cluj-Napoca under the guidance of Professor Csiky Boldizsár, PhD. Between 2013–2014, he received an Erasmus scholarship and studied at the Sibelius Academy in Helsinki. From 2014–2018, he completed his master's studies at the Sibelius Academy, in the class of Professor Erik T. Tawaststjerna.

He made his international debut at the age of twelve, when, during a masterclass, he had the opportunity to perform on the stage of the Kleiner Konzertsaal am Gasteig (Munich Philharmonic). He returned there two years later (2006) for a solo recital.

Throughout his career, the young pianist has participated in numerous masterclasses with prominent figures of the musical world: Walter Krafft, Mihai Ungureanu, Csiky Boldizsár, Martin Hughes, Denis Pascal, Paavali Jumppanen, Mirabela Dina, Julia Mustonen, Richard Gode, Antti Siirala, Galina Eguizarova, Marta Gulyas, Pascal Gallois, Imai Nobuko, Felix Renggli, Mihaela Martin, Bjorn Lehmann, Axel Bauni, Krysztof Jablonski, Jean-Jaques Kantorov, Martti Rautio, Teemu Kupiaine, Hui-Ying, Julia Mustonen, Thomas Hecht.

Mihai Diaconescu has earned numerous prizes in national and international competitions: Second Prize at the “Giovanni Pianisti” Competition (Città del Vasto, Italy); multiple laureate of Romania's national interpretation olympiads; First Prize at the “Rovere d'Oro” Competition (San Bartolomeo, Italy); First Prize at the “Liszt” Competition (Cluj-Napoca, Romania). He has also been a semifinalist at the international “Nordic Competition” (Sweden) and the “Čiurlionis Competition” (Lithuania).

Since 2006, Mihai Diaconescu has maintained an extremely active concert career,

and at the age of sixteen he made his debut as a soloist with the “Oltenia” Philharmonic Orchestra, performing Ludwig van Beethoven's Piano Concerto No. 1 in C major.

He is frequently invited to perform in Germany, Italy, and Austria. On the occasion of the commemoration of composer Carl Filtsch, he gave a recital in Venice in 2007, followed by the opening recital of the “Carl Filtsch” Festival and Competition. His concert activity spans both Romanian and international stages: Romania (Bucharest, Craiova, Sibiu, Cluj, Braşov, Sinaia, Râmnicu Vâlcea, Sibiu), Germany (Munich, Dresden), Italy (Portofino, Venice, Aosta, Como, Stresa, Monferrato, Mantua, Trieste), Austria (Vienna), Armenia (Yerevan), Poland (Gdańsk), Finland (Helsinki, Tampere, Turku), Russia (Moscow), Hungary (Budapest), Bulgaria (Sofia). Among the important concert halls where the young musician has performed are: Gasteig (Munich, Germany), where he has given a series of recitals and chamber music concerts; Sala Argenta – Palacio de Festivales (Santander, Spain); Teatro Bibiena (Mantua, Italy). Mihai Diaconescu has also performed at the “Carl Filtsch” Festival (Sibiu, Romania); the “Liszt” Festival (Cluj, Romania); the “Verdi Festival” (Aosta, Italy); the “Encuentro Santander 2018” Festival (Santander, Spain).

On 25 October 2018, Mihai Diaconescu was one of the soloists of the traditional Royal Concert, held annually in the Romanian Athenaeum, performing alongside the Royal Camerata.

Mihai Diaconescu has had the opportunity to collaborate with renowned artists such as Serghei Lomovsky (second violin of the Borodin Quartet), Ludmila Kruskhova, Pascal Gallois, Cristina Anghelescu, and Filip Papa. As a soloist, he has performed with orchestras from Romania, Bulgaria, and Finland, under the baton of maestros such as Petre Sbârcea, I. Ionescu-Galaţi, Gheorghe Costin, Tiberiu Soare, Ovidiu Bălan, Alexandru Iosub, Mihail Agafiţa, Jaan Ots, Gian Luigi Zampieri, Cristian Sandu, and Walter Attanasi.

GIUSEPPE VERDI (1813 - 1901)

Giuseppe Verdi achieved remarkable success as a musical dramatist thanks to his ability to capture the psychological depth of his characters in music. He was the king of Italian opera for much of the 19th century, and his works premiered in all the major cities of Italy, as well as in Paris, Saint Petersburg, and Cairo. He was so in demand that he referred to the long period during which he produced a constant stream of operas as his “galley slave years.” He composed his first great success, *Nabucco*, while mourning the premature death of his first wife and his two young children, and he expressed all his emotional longing in the chorus “*Va, pensiero*” of the exiled Israelites.

Born into a family of stoic peasants and rural traders, Verdi was always unconventional without being openly rebellious. Although some of his most emotionally charged music involves religious characters and scenes—not to mention his great Requiem—he himself was not religious. After the death of his first wife, he lived for many years outside of marriage with the soprano Giuseppina Streponi, marrying her much later. His sympathy for this unconventional lifestyle is reflected in the portrayal of the relationship between Violetta and Alfredo in *La traviata*.

Verdi's independent streak and his attraction to politically sensitive plots were often blocked by Italian censors, who rejected stage performances. *Un ballo in maschera*, originally written about a real incident in the life of Sweden's playboy king Gustav III, had to be relocated to Boston and turned into a story about a fictional colonial governor; and *Rigoletto*, based on a play by the French dramatist Victor Hugo about King Francis I, had to be moved to Mantua and adapted to feature a fictional duke.

Verdi was a fervent supporter of a

unified Italy. In 1861, as Garibaldi's militias advanced north through the peninsula, “*Viva Verdi* (Vittorio Emanuele Re d'Italia)” became a rallying cry for patriots supporting the king of the new nation. Verdi himself served as a deputy in the country's first parliament but found active politics disappointing. Nevertheless, his operas are filled with his social and political idealism, sometimes hidden, sometimes strikingly explicit, as in his fierce attacks on the Church and religious intolerance in *Don Carlos*. Personally, he preferred nothing more than a quiet and intimate life with Giuseppina and a circle of close friends and associates at his beautiful country villa in Sant'Agata, in the Parma region of Italy.

In *Nabucco*, we see the composer at the unpromising beginning of his career. It was 1842. His first two operas had been disastrous failures, and he had sworn never to write another note. However, the impresario Bartolomeo Merelli presented the young Verdi with the libretto for *Nabucco*, which the composer initially ignored. When he casually looked through it five months later, he was captivated.

The plot of *Nabucco*, from the Book of Daniel—with significant non-biblical additions—concerns the destruction of the Temple in Jerusalem in 586 BC by King Nebuchadnezzar (*Nabucco*), his divine punishment through madness, and his repentance. Verdi captures the essential elements of the story, portraying both the oppression of the Babylonians and the nostalgic lament of the enslaved Jews in Act III, “*Va, pensiero sull'ali dorate*” (“Fly, thoughts, on golden wings”). This chorus not only became an instant sensation but also became the “theme song” of the *Risorgimento* (the movement for the unification of Italy).

LUDWIG VAN BEETHOVEN (1770 - 1827)

Considered a master of the symphony, Beethoven also left a series of landmark works in the concerto genre: the five piano concertos, the violin concerto, the Triple Concerto for violin, cello, and piano, and a piece in which his favorite instrument plays a central role (the Fantasy for piano, chorus, and orchestra). Although these are early works, Beethoven's concertos display full

maturity of thought, a clear conception that tends toward the symphonization of the entire musical discourse, and a perfect understanding of both soloistic and orchestral possibilities. The novelty he introduced lies in transcending a pre-established framework of virtuosity and artistic expression, his compositions being infused with a remarkable dramatic impulse, seen as a

continuation of great symphonic debates.

Written in 1806, the Piano Concerto No. 4 in G major, Op. 58 unfolds in the spirit of a symphony concertante, where the dialogue between soloist and ensemble suggests a timbral alternation with vast developmental possibilities, and the continuity of the poetic idea is never called into question.

A monumental first movement (Allegro

moderato), dominated by the epic character of the music, precedes the wonderful slow movement (Adagio), concise and profound, which delicately seeks to define a particular psychological contour of the piano part. The finale (Rondo. Vivace) presents an elaborate rondo form with sonata elements, structured around the main theme, an expression of unrestrained joy.

JOHANNES BRAHMS (1833 - 1897)

Symphony No. 2 in D major, Op. 73 adopts the four-movement formal framework of the Viennese classics, but through their content, the four movements unfold like the unified sequences of a poem dedicated to the beauties of nature. The bucolic character of the music led the conductor Felix Weingartner to compare it to “a Dutch landscape at sunset.” Brahms composed the work during the summer months of 1877, spent in the resort town of Pörtschach in Austrian Carinthia. Some commentators, continuing the parallel between Brahms's symphonic creation and that of Beethoven, have described this symphony as Brahms's “Pastoral.” However, contradicting this idea, the symphony does not have a programmatic content, and the composer did not intend to depict concrete images through orchestral color effects or highly chromatic harmony, as was typical of his famous contemporaries Liszt and Wagner. The symphony's greatest achievement lies in the evocative power of its thematic melody and in its development through masterful handling of instrumental voices within a dynamic perfectly suited to its purpose. The premiere took place in Vienna on December 30, 1877, conducted by Hans Richter, and its resounding success helped spread the work throughout the major musical centers of Europe.

The first movement (Allegro non troppo) highlights a well-structured sonata form, based on limited thematic material that nonetheless generates countless moments of poetic expression. It begins with a theme of intense lyricism, shaped through the collaboration of different instrumental groups, followed by the secondary theme, charmingly presented by the duet of violas and cellos. The remaining formal sections (development, recapitulation) are treated

with a clear tendency toward essentialization, with only the coda providing a more expansive, conclusive unfolding.

The second movement (Adagio non troppo) is a contemplative symphonic page, dominated by the elegiac tone of expressive melodic ideas in a minor key. Though not extremely rigid, the formal outline suggests a tripartite structure following the pattern A–B–A. Two thematic elements contribute to the atmosphere: a melancholic melody introduced by the cellos and counterpointed by bassoons (in the outer sections), and a theme of concentrated lyricism that briefly illuminates the middle section.

The third movement creates a contrast with the previous one through its cheerful character, inspired by a Viennese folk dance. In a lively motion (Allegretto grazioso, quasi Andantino), the oboe introduces a ländler melody, which serves as the main theme in a scherzo structure with two trios.

The finale (Allegro con spirito) reveals a festive atmosphere, celebrating the harmony between humanity and nature. The two themes of the sonata form do not differ significantly, being united by the same approach: grand, ceremonial, and expressing an irresistible joy.

DISTRIBUȚIE ORCHESTRĂ

Vioara I

Octavian GORUN
concertmaestru
Simona PETRENCU
Steliana BORDEIANU
șef partidă
Valentin ILIUȚĂ
Ștefana ZAHARIA
Cătălin SASU
Cristiana LEOVEANU
Geo FABIAN
Cătălina SAVU
Pompilia POPESCU
Dan PREDOI
Dan FLORICĂ

Vioara a-II-a

George BUTUȘINĂ
solist instrumentist
Roxana ILIUȚĂ
șef partidă
Iuliana PREDOI
Cristina PÎRLEA
Valeriu EFREM
Adrian BADEA
Darius MELENCOVICI
Alin ROMAN
Iulian STAN
Marian ROMAN

Violă

Titu CURTEANU
solist instrumentist
Elena ORAVEȚ
șef partidă
Dorina RADOSAVLEVICI
Andreea CĂPĂȚĂNĂ
Rebeca TĂNASIE
Mariana MORARU
Ștefania MITRICĂ

Violoncel

Ionuț VOINEA
solist instrumentist
Rucsandra HALIȚCHI
Raluca PESCLEVEI
Marius VASILESCU
Maryia POPOVA
Flavia NIȚU *

Contrabas

Ion BIROVESCU
solist instrumentist
Traian BADEA
Ciprian CÎTU
Radu RUSOIU

Flaut

Ciprian ION
solist instrumentist
Yurii TOVARNYTSKYI
Daria PETRE

Oboi

Liviu FARCAȘ
solist instrumentist
Constanța SCLIFOS
solist instrumentist

Clarinet

Bogdan UȚĂ
solist instrumentist
Nicușor ȘERBAN

Fagot

Daniela STATKOVA
Lacezar PAVLOV

Corn

Roxana BUȘCĂ
Daniel ȚÎRLOAICA
Gilbert NEGOIȚĂ
Marcu DIACONU

Trompetă

Dorinel MĂCIUCĂ
solist instrumentist
David COTOI
solist instrumentist
Cătălin CODIȚOIU

Trombon

Alexandru AOLĂRIȚI
solist instrumentist
Dacian MÂNDRU
șef partidă
Radu CLIPA

Tubă

George HĂIDĂUȚU
solist instrumentist

Timpani

Sorin SĂCEANU
solist instrumentist

Percuție

Emanoil CHELARU
Anna TOVARNYTSKA
Alexandru COADĂ

**colaboratori*

- VINERI -
10
- IULIE 2026 -
· 19:00 ·

- VINERI -
17
- IULIE 2026 -
· 19:00 ·

SPONSORI

Autonom

RELAX BALLROOM

PARTENERI MEDIA

Radio
România
Oltenia - Craiova

Radio
România
Muzical

oltenia 3 TV

7tv

GAZETA de SUD

Radio
România
Cultural

RADIO NOVA MIX
www.novamix.ro

RADIO SUD
97.4 FM

Jurnal de Craiova
Zina Culturală Craioveană Independentă

DISCOVER
DOLJ&CRAIOVA

Craiova
Live.ro

Mozaicul

Jurnalul Olteniei

ASOCIATA RADIOLOZOL OLTENIA

TOP SECRET